

Συλλογισθήκατε, άρά γε, καμμιά φορά, όταν παρακολουθήτε τὴν προβολή ἐνὸς ἀμερικανικοῦ φίλμ σὲ γαλλικὴ ἔκδοσι, όταν δηλαδὴ ὅλοι οἱ ἡθοποιοὶ μιλοῦν τὴν γαλλικὴ γλῶσσα, τὴν ἄγνωστη ἑκείνη καλλιτέχνιδα πού δανείζει τὴν φωνὴ τῆς στὴν Γκρέτα Γκάρμπο, στὴν Μάρλεν Ντῆτριχ, στὴν Κλωντέτ Κόλμπερτ; Ἡ περίφημες αὐτές «γόησσες» τῆς ὁθόνης μιλοῦν μόνο ἀμερικάνικα κι' ὅμως στὴν γαλλικὴ ἔκδοσι τῶν φίλμ των, τις ἀκοῦμε νὰ μιλᾶνε θαυμασια γαλλικά, σὰν βέρες Γαλλίδες. Πῶς συμβαίνει αὐτὸ τὸ θαῦμα; Ἀπλούστατα, μιὰς ἄλλη γυναῖκα μιλάει γι' αὐτές. Αὐτὸ τὸ τέχνασμα λέγεται «ντουμπλάρισμα» τῆς φωνῆς. «Ἄν ἔχετε λοιπὸν τὴν περιέργεια νὰ μάθετε ποιές εἶνε αὐτές ή γυναῖκες ποὺ δανείζουν τὴν φωνὴ τους στὶς μεγάλες «γόησσες», ἐλάτε μαζύ μου νὰ τὶς ἐπισκεφθοῦμε καὶ νὰ μιλήσουμε μαζύ τους.

«Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν κ. Κλώντ Μαρσύ. Ἡ ἄγνωστη αὐτὴ καλλιτέχνις «μιμεῖται» τὴν φωνὴ τῆς Γκρέτας Γκάρμπο στὴν γαλλικὴν ἔκδοσι ὅλων τῶν φίλμ τῆς «Σφίγγας τοῦ Χόλλυγουντ».

«Ἡ κ. Κλώντ Μαρσύ κάθεται στὸ Παρίσι, σ' ἔνα μοντέρνο διαμέρισμα, γεμάτο φῶς καὶ λουλούδια.

— Μὴ νομίσετε, μοῦ λέει ἀμέσως, ὅτι εἰμαι μιὰ θερμοκέφαλη. Δὲν θὰ σᾶς πῶ πῶς ἔχω τὴν ψυχὴ τῆς Γκρέτας Γκάρμπο κι' ὅτι ἀν τύχαινε νὰ ἔξαφανισθῇ — κούφια ή ὥρα! — θὰ μποροῦσα θαυμάσια νὰ τὴν ἀντικαταστήσω. «Οχι! » «Οχι! » Δὲν ἔχουμε τὴν ἴδια ἴδιοσυγκρασία. «Ἐχουμε ὅμως τὴν ἴδια ἀκριθῶς φωνὴ. Μιλῶ, χωρὶς καμμιὰ προσπάθεια, ὅπως μιλάει ή Γκρέτα Γκάρμπο. Ἡ φωνὴ μου εἶνε βαρειά καὶ λιγάκι βραχνή, ὅπως ἀκριθῶς ή φωνὴ τῆς Γκρέτας Γκάρμπο. Ἐπὶ τρία χρόνια τώρα, δὲν κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ δανείζω τὴν φωνὴ μου στὴν μεγάλη «γόησσα», στὴ γαλλικὴ ἔκδοσι τῶν φίλμ τῆς. «Ἐχω «ντουμπλάρει» ὅλες τὶς ταινίες τῆς: ἀπὸ τὴν «Μάτα Χάρι» ὅς τὸ «Βαμμένο πέπλο»...»

— Απομιμεῖσθε καὶ ἄλλες φωνές; τὴν ρώτησα.

— Καμμιά φορά... μοῦ ἀπάντησε γελῶντας ή κ. Κλώντ Μαρσύ. Στὴν γαλλικὴ ἔκδοσι τῆς «Νήσου τῶν Θηγαρῶν» «ντουμπλάρω» τὴν φωνὴ τοῦ μικροῦ Τζέκου Κούπερ.

«Ἡ κ. Κλώντ Μαρσύ εἶνε μελαχροινή, λεπτή, αεικίνητη, μὲ τὸ χαμόγελο πάντα στὰ χείλη. Εἶνε τὸ ἄκρον ἀντίθετον τῆς «Σφίγγας τοῦ Χόλλυγουντ».

Μιὰς ἄλλη ἄγνωστη καλλιτέχνις εἶνε καὶ ή κ. Μαίρη Φρανσέ, ποὺ δανείζει τὴν φωνὴ τῆς στὴν Μάρλεν Ντῆτριχ. Τῆς μοιάζει ἀρά γε; Διόλου! Γιατὶ ποιά γυναῖκα μπορεῖ νὰ μοιάζῃ τῆς «Ξανθῆς Αφροδίτης» μὲ τὴν σατυρικὴ ὀμορφιὰ καὶ τὶς μυστηριώδεις μεταμορφώσεις; Ἡ κ. Μαίρη Φρανσέ ἔχει λεπτὸ πρόσωπο, ἔνα παιγνιδιάρικο χαμόγελο καὶ ἔνα υγρὸ βλέμμα.

— Η Μάρλεν Ντῆτριχ, μοῦ λέει, «γυρίζει» ἐνὸς φίλμ κάθε χρόνο. «Ἔτσι, κάθε χρόνο μὲ φωνάζουν γιὰ τὸ «ντουμπλάρισμα» τῆς φωνῆς τῆς στὴν γαλλικὴ ἔκδοσι.

— Εἶνε δύσκολη ή ἀπομίμησις τῆς φωνῆς τῆς Μάρλεν Ντῆτριχ;

— «Υπερβολικὰ δύσκολη! Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο εἶνε θερμὴ καὶ παθητικὴ αὐτὴ ή φωνὴ τῆς περίφημῆς «γόησσας». Ἐχει μιὰ παράξενη βραχνάδα, ὅπως ή φωνὴ μιᾶς μεγάλης τυχοδιώκτριας κ' εἶνε βαρειά, σὰν νὰ ἔ-

χῃ καὶ ἀπὸ τὰ οὐσκυ καὶ τὰ κοκτέϊγ τῶν νυχτερινῶν γλεντιῶν... «Οταν ή Μάρλεν Ντῆτριχ ἥρθε στὴ Γαλλία καὶ μὲ γνώρισε, ἀπόμεινε κατάπληκτη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὁμοιότητα τῆς φωνῆς μας.

«Ἐκείνη τώρα ποὺ «ντουμπλάρει» τὴν φωνὴ τῆς γοητευτικῆς Κλωντέτ Κόλμπερτ καὶ ποὺ μοιάζει μ' ἔνα παράξενο τρόπο ὅχι μόνο στὴ φωνὴ, ἀλλὰ καὶ στὸ πρόσωπο μὲ τὴν μεγάλη αὐτὴ καλλιτέχνιδα τοῦ Χόλλυγουντ, εἶνε ή Μαντελαίν Λαρσάι.

— Ξέρετε, μοῦ λέει διλόχαρη, ἔδω καὶ δυὸ χρόνια ἔκανα κι' ἔγώ τὸ «ντεμποῦτο» μου στὸ Χόλλυγουντ. «Οχι ὅμως ὡς ἡθοποιὸς, ἀλλὰ ὡς συνεργάτης τοῦ συζύγου μου, τοῦ γνωστοῦ θεατρικοῦ συγγραφέως Πώλ Βιαλλάρ. Κ' οἱ δυὸ, ἔκει πέρα, γράψαμε ἔνα σωρὸ σενάριο. Μιὰ μέρα λοιπὸν, σὲ μιὰ ἐσπερίδα τῆς Μαίυ Γουέστ, δὲ Τζών Μπάρρυμορ κι' δ. Γκάρυ Κούπερ ἀνακάλυψαν πῶς εἶχα τὴν φωνὴ τῆς... Νόρμας Σήρερ. Αμέσως τὴν ἄλλη μέρα μ' ἔθαλαν νὰ ύπογράψω ἔνα συμβόλαιο κι' ἔτσι «ντουμπλάρησα» τὴν φωνὴ τῆς Νόρμας Σήρερ στὶς «Ἐλεύθερες ψυχές».

— Ποιές ήσαν ή ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὴν νέα αὐτὴ δουλειά;

— «Ω, ήσαν πολλὲς καὶ περίεργες! Πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἥμιουν τρομερὰ συγκινημένη! Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε τόσο δυνατά, ποὺ ἔλεγα ὅτι θὰ σπάσῃ! » Επειτα συνήθισα... Καὶ σᾶς βεβαιῶ πῶς ἀγάπησα μὲ πάθος αὐτὴ τὴ δουλειά. Περιττὸν εἶνε νὰ σᾶς πῶ ὅτι αἰσθάνομαι τὸν ρόλο που «ντουμπλάρω» κι' ὅτι γιὰ νὰ δώσω τοὺς κατάλληλους τόνους στὴ φωνὴ μου, πρέπει νὰ πάσχω κι' ἔγω, ὅπως ή πρωταγωνίστρια, νὰ κλαίω, νὰ γελῶ, νὰ λυπᾶμαι, νὰ πλήττω... Μετά τὴν Νόρμα Σήρερ ἀρχισα νὰ «ντουμπλάρω» τὴν φωνὴ τῆς Κλωντέτ Κόλμπερτ. Τὸ περίεργο δὲ εἶνε ὅτι μόνη της ἡ θελκτικὴ καλλιτέχνις ἔκανε αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψη. «Ἐνα βράδυ ποὺ ἥμουν στὸ σπίτι της κι' ἀλλαζα σύμφωνα μὲ τὶς ύποδείξεις της, τὸ σενάριο ἐνὸς προσεχοῦς φίλμ της, ή Κλωντέτ Κόλμπερτ γύρισε μιὰ στιγμὴ καὶ μοῦ εἶπε:

— «Οταν μιλάτε, νομίζω πῶς ἀκούω τὴν φωνὴ μου καὶ πῶς μιλῶ ἔγω! Δὲν ξέρω ἀν ή φωνὴ σας μοιάζει μὲ τὴν φωνὴ τῆς Νόρμας Σήρερ. » Εκείνο ποὺ διαπιστώνω εἶνε ὅτι ἔχουμε τὴν ἴδια φωνή. Γιατὶ δὲν «ντουμπλάρετε» τὰ δικά μου φίλμ;...

Τὴν ἄλλη μέρα, σκανδαλισμένη, έκανα μιὰ μικρὴ δοκιμὴ στὸ στούντιο. «Ε, λοιπὸν, δύος δό κόσμος ἀπόμεινε κατάπληκτος! Εἶχα στ' ἀλήθεια τὴν φωνὴ τῆς Κλωντέτ Κόλμπερτ. » Απὸ τότε τῆς παρέμεινα πιστὴ καὶ «ντουμπλάρω» δύλα τὰ φίλμ της.

— Μήπως ἔχετε δανείσει τὴν φωνὴ σας καὶ σ' ἀλλούς «ἀστέρες»;

— «Ω, σὲ πολλούς! Ντουμπλάρησα καὶ τὴν Κλάρα Μπόου, τὴν Κόνστανς Μπέννετ, τὴν Βαρθάρα Στάνγουϊκ, τὴν Νάνου Κάρολ καὶ τὴν περίφημη Γερμανίδα ἡθοποιὸς καὶ σκηνοθέτιδα Λένι Ρίφενσταλ, στὸ γνωστὸ φίλμ «S.O.S. Ογκόπαγος». Αλλωστε είμαι κι' ἔγώ ἡθοποιός. Πήρα «πρώτο βραβεῖο» στὸ Κονσερβατούάρ το 1921 κι' ἔπαιξα σὲ πολλὰ θέατρα...»

Αὔτες λοιπὸν εἶνε ἔκεινες ποὺ δανείζουν τὴν φωνὴ τους στὶς «γόησσες» τοῦ Χόλλυγουντ. «Ἀγνωστες καλλιτέχνιδες μὲ ἀληθινὸ ταλέντο καὶ μὲ μιὰ μαγικὴ φωνή.

ΝΤ. ΓΚΛΕΝ

«Ἐνα ωραῖο σκίτσο τῆς Βαρθάρας Στάνγουϊκ